

Odroczenie terminu płatności

W tym miejscu znajdziesz informacje na temat odroczenia terminu płatności m.in. informacje podstawowe, jak dokonać odroczenia, formy odroczenia terminu i inne

 16.04.2024

Instytucja odroczenia uregulowana w unijnym prawie celnym dotyczy nie tylko przesunięcia w czasie terminu płatności należności, ale również możliwości zbiorczych płatności należności powstałych w pewnym okresie.

Odroczenie płatności dotyczy wyłącznie należności powstałych na skutek przyjęcia zgłoszenia celnego (oraz dodatkowo w pierwszej formie odroczenia – opisanej niżej – również należności wynikających z decyzji organu celnego).

Odroczenie funkcjonujące w przepisach prawa celnego nie dotyczy podatków powstałych z tytułu importu towarów. Zatem w przypadku zastosowania tego ułatwienia płatniczego dwa wspomniane rodzaje należności publicznoprawnych, wynikające z jednego zgłoszenia celnego, mogą podlegać całkowicie innym zasadom rozliczeń.

Korzystanie z odroczenia terminu płatności należności celnych, jako daleko idącego ułatwienia dla importerów unijnych, wymaga uzyskania pozwolenia wydanego przez dyrektora izby administracji skarbowej. Skorzystać z odroczenia może zarówno dłużnik – osoba składająca zgłoszenie celne we własnym imieniu i na swoją rzecz – jak i składająca je we własnym imieniu, lecz na cudzą rzecz (przedstawiciel pośredni). Natomiast agent celny działający jako przedstawiciel bezpośredni w żadnym wypadku nie może uzyskać dla siebie pozwolenia na odroczenie. Nic nie stoi na przeszkodzie, aby dokonywał on wszelkich czynności związanych z uzyskiwaniem takiego pozwolenia oraz korzystaniem z odroczenia, jednakże czynności te będą odnosić skutki prawne wyłącznie w stosunku do mocodawcy tego agenta.

Trzy formy odroczenia terminu płatności należności

Forma pierwsza polega na jednorazowym odroczeniu płatności danej kwoty należności zaksięgowanej na skutek przyjęcia zgłoszenia celnego lub wydania decyzji określającej kwotę, która wynika z długu celnego po weryfikacji zgłoszenia celnego (art. 110 lit. a UKC).

Forma druga to całościowe odraczanie terminu zapłaty wszystkich należności księgowanych sukcesywnie w okresie wyznaczonym przez organ celny (art. 110 lit. b UKC).

Forma trzecia dotyczy całościowego odraczania terminu zapłaty wszystkich należności podlegających – za zgodą organu celnego i pod warunkiem zabezpieczenia pokrycia kwoty długu celnego – łącznemu księgowaniu, po upływie wyznaczonego okresu, w którym zostały zwolnione towary (art. 110 lit. c UKC).

Termin odroczenia wynosi zasadniczo 30 dni. W poszczególnych przypadkach termin ten dla konkretnej kwoty należności będzie krótszy lub dłuższy, przy czym maksymalnie może wynosić 45 dni.

Sposoby obliczania terminu odroczenia różnią się w zależności od specyfiki poszczególnych form odroczenia.

Warunkiem niezbędnym do wydania pozwolenia na odroczenie terminu płatności należności jest złożenie zabezpieczenia.